

Omgaan met conflictsituaties: op zoek naar goede werkwijzen bij de politie (2006). O. Adang, N. Kop (Politieacademie, Apeldoorn) en H. Ferwerda (Advies en Onderzoeksgroep Beke, Arnhem). Politiewetenschap 30

Doelstelling

Het identificeren van 'goede werkwijzen' voor politieagenten, werkzaam in de basispolitiezorg.

Onderzoeksvragen

1. Welke aanpak(ken) hanteert de politie met betrekking tot verschillende typen conflictsituaties?
2. Welke (elementen uit de verschillende) aanpakken zijn te identificeren als 'goede werkwijze' in de zin dat zij bijdragen aan een veilig en verantwoord politieoptreden?

Methoden van onderzoek

- literatuuronderzoek
- documentenanalyse in 12 korpsen
- groepsinterviews in de vorm van expertmeetings
- observaties in 10 politiekorpsen
- interviews

Uitgevoerd in:

Midden- en West-Brabant, Zeeland, Zuid-Holland-Zuid, Noord- en Oost-Gelderland, Drenthe, Utrecht, Rotterdam-Rijnmond, Noord-Holland Noord, Gelderland-Zuid, Brabant-Noord, Zaanstreek-Waterland en Gelderland-Midden.

Samenvatting

Het onderzoek betreft een evaluatie van het optreden van politiemensen in een drietal (potentiële) conflictsituaties, met als achterliggende vraag in hoeverre daarbij sprake is van 'good practises'. Het onderzoek focust op een drietal praktijksituaties: omgang met psychisch gestoorde, uitgaanspubliek en probleemjongeren. Naast langdurige observaties vormden een uitgebreide literatuurstudie en een aantal groeps gesprekken en expertmeetings de belangrijkste onderzoeksmethoden. Het veldwerk is verricht in een 12-tal bureaus in 10 regiokorpsen, wat de studie redelijk representatief maakt voor Nederland.

De uitkomsten belichten aan de ene kant de huidige praktijk van het politieoptreden en eventuele achterliggende motieven ('feit') en geeft aan de andere kant een meer normatieve schets van wat op basis van alle gebruikte bronnen, aangemerkt zou kunnen worden als een 'good practise' ('norm'). Met betrekking tot de uitvoeringspraktijk concluderen de onderzoekers dat in het algemeen niet of nauwelijks sprake is van planmatig en doordacht optreden. Er leven wel denkbeelden over goede werkwijzen, maar die worden nauwelijks systematisch uitgewisseld, laat staan samengebracht in een soort beroepsmatige standaard. Ook koppels van agenten blijken nauwelijks te communiceren over hun interventiestrategie, noch voorafgaand aan, noch tijdens of na afloop van een optreden. De geobserveerde praktijk levert dus weinig aanknopingspunten voor het benoemen van good practises. Wat dit betreft vallen de onderzoekers terug op de literatuur en gevoerde groeps gesprekken.

Daaruit wordt een aantal '(generieke) randvoorwaarden' voor goed en verantwoord optreden gedestilleerd. Dat gebeurt in termen van 'competenties' en 'handelingsregels' voor medewerkers en leidinggevenden.

